

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อกำหนดทางหลวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง มาตรฐานและลักษณะที่พักริมทางในเขตทางหลวงพิเศษและทางหลวงสัมปทาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๖๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕
อธิบดีกรมทางหลวงจึงกำหนดมาตรฐานและลักษณะที่พักริมทางในเขตทางหลวงพิเศษและทางหลวง
สัมปทานไว้ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดทางหลวง เรื่อง มาตรฐานและลักษณะ
ที่พักริมทางในเขตทางหลวงพิเศษและทางหลวงสัมปทาน พ.ศ. ๒๕๖๐”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบรรดาข้อกำหนด ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งอื่น ๆ ในส่วน
ที่กำหนดไว้แล้วในข้อกำหนดฉบับนี้หรือซึ่งแย้งกับข้อกำหนดฉบับนี้ และให้ใช้ข้อกำหนดฉบับนี้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๑ บททั่วไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๔ ที่พักริมทาง (Rest Area) ในเขตทางหลวงพิเศษและทางหลวงสัมปทาน
แบ่งออกเป็น ๓ ประเภทดังนี้

- (๑) ศูนย์บริการทางหลวง (Service Center)
- (๒) สถานที่บริการทางหลวง (Service Area)
- (๓) จุดพักรถ (Rest Stop)

ข้อ ๕ ศูนย์บริการทางหลวง (Service Center) ได้แก่ ที่พักริมทางขนาดใหญ่ มีเนื้อที่
ประมาณ ๕๐ ไร่ขึ้นไป มีระยะห่างจากศูนย์บริการทางหลวงอื่นประมาณ ๖๐ ถึง ๑๐๐ กิโลเมตร จัด
ให้มีขึ้นเพื่อเป็นจุดแวะพักรถหลักสำหรับผู้ใช้งาน

ข้อ ๖ สถานที่บริการทางหลวง (Service Area) ได้แก่ ที่พักริมทางขนาดกลาง มี
เนื้อที่ประมาณ ๒๐ ไร่ขึ้นไป มีระยะห่างจากศูนย์บริการทางหลวงหรือสถานที่บริการทางหลวงอื่น
ประมาณ ๓๐ ถึง ๖๐ กิโลเมตร จัดให้มีขึ้นเพื่อเป็นจุดแวะพักรถหลักสำหรับผู้ใช้งาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๗ จุดพักรถ (Rest Stop) ได้แก่ ที่พักริมทางขนาดเล็ก มีเนื้อที่ประมาณ ๕ ไร่ ขึ้นไป มีระยะห่างจากศูนย์บริการทางหลวงหรือสถานที่บริการทางหลวงประมาณ ๑๐ ถึง ๓๐ กิโลเมตร จัดให้มีขึ้นเพื่อเป็นจุดแวะพักเพิ่มเติมสำหรับผู้ใช้ทาง หรือสำหรับผู้ใช้งานบางประเภทเป็นการเฉพาะ เช่น จุดพักรถสำหรับผู้ขับขี่รถบรรทุก

ข้อ ๘ กรณีมีเหตุจำเป็นดังต่อไปนี้ อาจกำหนดให้ขนาดและหรือตำแหน่งที่ตั้งของที่พักริมทางแตกต่างจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗

- (๑) ปริมาณการเข้าใช้ประโยชน์ของผู้ใช้ทางบนโครงข่ายทางหลวงพิเศษหรือทางหลวงสัมปทาน
- (๒) องค์ประกอบของสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องจัดให้มีในที่พักริมทาง ความพร้อมในการจัดหาสิ่งสาธารณูปโภคที่จำเป็น เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ การกำจัดขยะ ของเสียสิ่งปฏิกูล รวมทั้งการเชื่อมต่อกับถนนอื่นที่อยู่ใกล้เคียง
- (๓) สภาพภูมิประเทศ เช่น ความลาดชันของพื้นที่ ประวัติน้ำท่วม สภาพดิน สภาพลม
- (๔) ทัศนียภาพ ทำเล และสภาพแวดล้อมบริเวณโดยรอบ
- (๕) ความปลอดภัยด้านการจราจร
- (๖) ความสอดคล้องกับตำแหน่งที่พักริมทางบนโครงข่ายทางหลวงพิเศษหรือทางหลวงสัมปทานเส้นทางอื่นที่มีอยู่และตามแผนงานในอนาคต
- (๗) กรณีที่พักริมทางเดิมที่เปิดให้บริการไม่เพียงพอต่อการให้บริการ มีปัญหาความแออัดหรือมีสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอต่อการใช้งานที่จำเป็น อาจขยายขนาดของพื้นที่เดิมหรือจัดให้มีที่พักริมทางในตำแหน่งอื่นเพิ่มเติมได้

หมวด ๒

ข้อกำหนดทางด้านวิศวกรรม

- ข้อ ๙ ข้อกำหนดทั่วไปทางด้านวิศวกรรมในการออกแบบและก่อสร้างที่พักริมทาง
- (๑) การก่อสร้างอาคาร พื้นที่จอดรถ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในระดับความสูงเดียวกับช่องทางหลักของทางหลวงพิเศษหรือทางหลวงสัมปทาน จะต้องมีส่วนกัน (Buffer Zone) หรือจัดให้มีสิ่งกีดขวาง เพื่อป้องกันแสงหรือกิจกรรมอื่นที่อาจรบกวนหรือดึงดูดความสนใจของผู้ขับขี่ยานบนทางหลวงพิเศษหรือทางหลวงสัมปทาน
 - (๒) ช่องทางเข้าออก (Entry and Exit Ramps) จากช่องทางหลักของทางหลวงพิเศษหรือทางหลวงสัมปทาน จะต้องก่อสร้างตามมาตรฐานการออกแบบทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองของกรมทางหลวง และห้ามมิให้มีการจอดรถ ช่องทางเข้าสู่บริเวณที่พักริมทางจะต้องมีรูปแบบและระยะทางเพียงพอสำหรับการชะลอความเร็วก่อนเข้าสู่บริเวณที่พักริมทางได้อย่างปลอดภัย และจะต้องไม่เกิดปัญหาารถจอดรล้าเข้าไปในบริเวณช่องทางหลักของทางหลวงพิเศษหรือทางหลวงสัมปทาน รวมทั้งต้องสามารถป้องกันการเดินรถย้อนทิศทางกลับไปเข้าสู่ช่องทางหลักของทางหลวงพิเศษหรือทางหลวงสัมปทาน

(๓) การออกแบบอาคารจะต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประโยชน์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบและลักษณะของการให้บริการ จำหน่ายสินค้า และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งการบริหารจัดการที่พิกัดทางเท่านั้น โดยควรออกแบบรูปแบบสถาปัตยกรรมให้สอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศ สะท้อนเอกลักษณ์ของท้องถิ่น มีมาตรฐานความปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประหยัดพลังงาน และไม่ใช้วัสดุที่ทำให้เกิดแสงสะท้อนรบกวนสายตาของผู้ขับขี่รถยนต์บนช่องทางหลักของทางหลวงพิเศษหรือทางหลวงสัมปทาน รวมถึงผู้อยู่อาศัยโดยรอบที่พิกัดทาง

(๔) ป้าย เครื่องหมาย และอุปกรณ์ เพื่อจัดการจราจรภายในบริเวณที่พิกัดทาง จะต้องติดตั้งให้ถูกต้องและมีจำนวนเพียงพอตามหลักการด้านวิศวกรรม

(๕) ป้ายโฆษณาหรือกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับการโฆษณาในบริเวณที่พิกัดทาง จะต้องไม่ติดตั้ง หรือดำเนินกิจกรรมในตำแหน่งที่ผู้ขับขี่บนช่องทางหลักของทางหลวงพิเศษหรือทางหลวงสัมปทานสามารถมองเห็นได้ แสงไฟจากอาคารและการโฆษณาต่าง ๆ จะต้องไม่รบกวนการขับขี่ของผู้ขับขี่บนช่องทางหลักของทางหลวงพิเศษหรือทางหลวงสัมปทาน และผู้อยู่อาศัยโดยรอบที่พิกัดทาง

(๖) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการ สำหรับให้ผู้พิการ หรือทุพพลภาพและคนชรา สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างสะดวก

(๗) ระบบระบายน้ำบนผิวทางและระบบระบายน้ำทิ้งจากที่พิกัดทาง ต้องมีประสิทธิภาพไม่ก่อให้เกิดการท่วมขัง และไม่ก่อให้เกิดปัญหากับระบบระบายน้ำในเขตทางหลวงพิเศษหรือทางหลวงสัมปทาน และระบบระบายน้ำสาธารณะในบริเวณใกล้เคียง

(๘) ต้องจัดให้มีระบบการจัดการของเสียและสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ ในบริเวณที่พิกัดทาง รวมทั้งระบบการคัดแยกและจัดเก็บขยะมูลฝอย และการจัดระบบบำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูลก่อนระบายสู่ธรรมชาติ ตามที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับกำหนด และต้องสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดเวลา ทั้งนี้ ต้องไม่ก่อให้เกิดมลภาวะแก่ผู้ใช้บริการและพื้นที่โดยรอบที่พิกัดทาง

(๙) การเจาะใช้น้ำบาดาลและการจัดหาพลังงาน ให้ทำได้เฉพาะสำหรับการใช้ประโยชน์ภายในบริเวณที่พิกัดทางเท่านั้น และจะต้องดำเนินการตามที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับกำหนด ทั้งนี้ จะต้องเป็นพลังงานสะอาดไม่ก่อให้เกิดมลภาวะหรือผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและต้องมีการจัดการของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกวิธี

(๑๐) การเดินสายไฟฟ้า สายโทรศัพท์ สายเคเบิล สายสัญญาณ และท่อทางระบบต่าง ๆ ภายนอกตัวอาคาร จะต้องเป็นระบบที่ติดตั้งอยู่ใต้ดินและสามารถบำรุงรักษาได้สะดวก

(๑๑) ต้องมีการติดตั้งรั้วโดยรอบบริเวณที่พิกัดทางเพื่อป้องกันการเข้าออกในบริเวณที่ไม่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๑๐ ทางเดินรถภายในบริเวณที่พิกัดทาง

(๑) ต้องปูผิวทางด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ ครอบคลุมพื้นที่ทางเดินรถที่ใช้งานทั้งหมด

(๒) ควบคุมความเร็วการจราจรในระดับต่ำ ไม่เกิน ๒๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง เพื่อความปลอดภัยด้านการจราจร

(๓) รองรับการเลี้ยวของรถโดยสารขนาดใหญ่และรถบรรทุก ไปทิศทางต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกปลอดภัย

(๔) หลีกเลี่ยงการตัดกระแสน้ำจราจรของคนเดินเท้า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๕) แบ่งแยกทางเดินรถออกจากพื้นที่บริการของสถานบริการเพื่อเพลิงสำหรับยานพาหนะ

(๖) ควรแยกทางเดินรถสำหรับรถส่วนบุคคล ออกจากทางเดินรถสำหรับรถโดยสารขนาดใหญ่และรถบรรทุก

ข้อ ๑๑ พื้นที่จอดรถภายในบริเวณที่พักริมทาง

(๑) ปูผิวทางด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ ครอบคลุมพื้นที่จอดรถที่ใช้งานทั้งหมด

(๒) รองรับการใช้งานของยานพาหนะทุกประเภทที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายให้ใช้บนทางหลวงพิเศษหรือทางหลวงสัมปทาน

(๓) มีจำนวนช่องจอดรถที่เพียงพอกับความต้องการใช้งานของผู้ใช้ทางหลวงพิเศษหรือทางหลวงสัมปทาน และมีการจัดเตรียมพื้นที่ไว้สำหรับปริมาณผู้ใช้บริการที่เพิ่มขึ้นในอนาคตด้วย

(๔) แบ่งแยกพื้นที่จอดรถบรรทุก รถโดยสารขนาดใหญ่ รถยนต์ส่วนบุคคล และรถขนถ่ายของหรือสินค้า อย่างชัดเจนไม่ให้ปะปนกัน โดยพื้นที่จอดรถยนต์ส่วนบุคคล และรถโดยสารขนาดใหญ่ควรอยู่ใกล้กับทางเข้าหลักของอาคารหรือพื้นที่บริการ

(๕) มีช่องทางเดินรถที่ผู้ใช้บริการสามารถขับรถวนหาที่จอดรถภายในบริเวณที่พักริมทางได้

(๖) รองรับการใช้งานของรถโดยสารขนาดใหญ่และรถบรรทุก โดยจะต้องสามารถขับเข้าและออกจากช่องจอดรถในลักษณะการเดินรถไปข้างหน้า โดยไม่จำเป็นต้องถอยหลัง

(๗) มีช่องจอดรถที่จัดไว้เฉพาะสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา และอยู่ในตำแหน่งใกล้กับทางเข้าหลักของอาคารหรือพื้นที่บริการ

(๘) ลดการตัดกระแสการสัญจรระหว่างยานพาหนะและคนเดินเท้า

(๙) ลดความจำเป็นของการข้ามถนนภายในบริเวณที่พักริมทาง สำหรับการเดินทางของผู้ใช้บริการจากพื้นที่จอดรถไปยังพื้นที่บริการและจำหน่ายสินค้า และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

ข้อ ๑๒ ทางเดินเท้าภายนอกอาคารบริเวณที่พักริมทาง

(๑) มีความกว้างเพียงพอกับปริมาณการใช้งานและมีการระบายน้ำที่ดี

(๒) ปูผิวทางด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ ครอบคลุมทางเดินที่ใช้งานทั้งหมด และสามารถป้องกันการลื่นไถลในกรณีทางเดินมีสภาพเปียกชื้น

(๓) แบ่งแยกทางเดินเท้าออกจากทางเดินรถอย่างชัดเจน

(๔) กรณีทางเดินจากพื้นที่จอดรถมายังอาคารหรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีระยะทางไกลควรจัดให้มีสิ่งกีดขวางและฝน

ข้อ ๑๓ ไฟฟ้าส่องสว่างภายในบริเวณที่พักริมทาง

(๑) บริเวณพื้นที่ภายนอกอาคาร ทางเดินรถ พื้นที่จอดรถ จะต้องมีความส่องสว่างเฉลี่ยวัดในแนวระดับต่ำสุดไม่น้อยกว่า ๕๐ ลักซ์ โดยสามารถมองเห็นได้ทั่วบริเวณพื้นที่ทั้งหมด และบริเวณใดที่มีความเสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม เช่น การลักขโมย ควรเพิ่มความส่องสว่างให้มากขึ้นด้วย

ข้อ ๑๔ ไฟฟ้าส่องสว่างภายนอกอาคารบริเวณที่พักริมทาง

(๑) บริเวณพื้นที่ภายนอกอาคาร ทางเดินรถ พื้นที่จอดรถ จะต้องมีความส่องสว่างเฉลี่ยวัดในแนวระดับต่ำสุดไม่น้อยกว่า ๕๐ ลักซ์ โดยสามารถมองเห็นได้ทั่วบริเวณพื้นที่ทั้งหมด และบริเวณใดที่มีความเสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม เช่น การลักขโมย ควรเพิ่มความส่องสว่างให้มากขึ้นด้วย

ข้อ ๑๕ ไฟฟ้าส่องสว่างภายนอกอาคารบริเวณที่พักริมทาง

(๒) บริเวณพื้นที่ภายในอาคาร จะต้องมีความส่องสว่างเฉลี่ยวัดในแนวระดับต่ำสุด ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์ โดยสามารถมองเห็นได้ทั่วบริเวณพื้นที่ทั้งหมด

(๓) สถานที่อื่น ๆ ที่มีได้ระบุไว้ ให้ใช้ความเข้มของแสงสว่างของสถานที่ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับความเข้มที่ระบุในข้อกำหนดนี้

(๔) ไฟฟ้าส่องสว่างจะต้องไม่เกิดแสงไปรบกวนสายตาของผู้ขับขึ้นบนช่องทางหลักของทางหลวงพิเศษหรือทางหลวงสัมปทาน

(๕) ไฟฟ้าส่องสว่างจะต้องไม่เกิดแสงไฟส่องเข้าไปในบริเวณพื้นที่ด้านข้างภายนอกเขตทาง

ข้อ ๑๔ ห้องน้ำและห้องส้วมภายในบริเวณที่พักริมทาง

(๑) กำหนดให้อยู่ในบริเวณที่ผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงได้สะดวกและรวดเร็ว โดยแยกส่วนออกจากพื้นที่ภายในอาคารที่เป็นร้านค้า และสำหรับศูนย์บริการทางหลวง (Service Center) จะต้องมีพื้นที่ให้บริการห้องน้ำและห้องส้วมมากกว่า ๑ แห่ง

(๒) มีจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมขั้นต่ำพอเพียงกับความต้องการของผู้ใช้งานทั่วไป รวมถึงผู้พิการและทุพพลภาพ ผู้สูงอายุ หญิงมีครรภ์ แยกเป็นห้องน้ำและห้องส้วมสำหรับชายและหญิง โดยคำนึงถึงปริมาณการใช้งานในช่วงเวลาที่มีผู้เข้าใช้บริการจำนวนมาก ทั้งนี้ จำนวนห้องน้ำและห้องส้วมขั้นต่ำ ไม่นับรวมถึงจำนวนห้องน้ำ และห้องส้วมที่มีการเรียกเก็บค่าใช้บริการ และจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมที่อยู่ภายในอาคารที่เป็นร้านค้า

(๓) มีความส่องสว่างเฉลี่ยวัดในแนวระดับต่ำสุดไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์ โดยสามารถมองเห็นได้ทั่วบริเวณห้องน้ำและห้องส้วม และควรมีการออกแบบแสงสว่างที่ช่วยประหยัดพลังงาน และเสริมสร้างทัศนียภาพ

(๔) ต้องถูกหลักสุขาภิบาลและมีความปลอดภัยในการใช้งาน

(๕) มีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของพื้นที่ห้อง และมีระบบระบายอากาศที่ดีเพียงพอ ไม่อับชื้น ไม่มีกลิ่นเหม็น

(๖) โถสุขภัณฑ์ทั้งหมด ต้องเป็นระบบชักโครก ชนิดเก็บกลิ่น และชำระสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำ และให้ใช้โถสุขภัณฑ์แบบนั่งราบ อย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ของโถสุขภัณฑ์ทั้งหมด

(๗) ต้องจัดให้มีถังเก็บน้ำสะอาดและมีปริมาณน้ำสำรองที่เหมาะสมต่ออัตราการใช้งาน

ข้อ ๑๕ สัดส่วนการจัดพื้นที่บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกในบริเวณที่พักริมทาง

(๑) พื้นที่จำหน่ายสินค้าและบริการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ทาง ไม่รวมพื้นที่สถานีบริการเชื้อเพลิง ต้องมีพื้นที่อยู่บนดินไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของขนาดพื้นที่ทั้งหมดของที่พักริมทาง

(๒) พื้นที่จอดรถผู้ใช้บริการ รวมพื้นที่บริเวณที่จัดไว้เพื่อความสะดวกในการจอดหรือเข้าออกของรถยนต์ ต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของขนาดพื้นที่ของที่พักริมทาง

(๓) พื้นที่สีเขียวเพื่อให้บริการผู้ใช้ทางพักผ่อน คลายความเมื่อยล้าและสร้างทัศนียภาพที่สวยงาม รวมทั้งเสริมสร้างคุณค่าด้านสิ่งแวดล้อมให้แก่บริเวณที่พักริมทาง จะต้องมีพื้นที่อยู่บนดินรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของขนาดพื้นที่ของที่พักริมทาง

ข้อ ๑๖ ทางเข้าออกเชื่อมต่อที่พักริมทางกับถนนอื่น

(๑) ห้ามสร้างทางเข้าออกเชื่อมต่อที่พักริมทางกับถนนอื่น เว้นแต่ทางเข้าออกที่กรมทางหลวงกำหนดและให้ใช้เฉพาะเป็นทางเข้าออกสำหรับเจ้าหน้าที่และผู้ปฏิบัติงานที่กรมทางหลวงอนุญาตยานพาหนะที่ใช้ขนถ่ายสิ่งของที่จำเป็น รถพยาบาล รถดับเพลิง รถกู้ภัย ยกเว้นกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินจำเป็นอาจเป็นอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของประชาชน

(๒) จัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัยระบบตรวจสอบการเข้าออก

(๓) จัดให้มีพื้นที่เฉพาะสำหรับจอดรถและการขนถ่ายสิ่งของ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นที่จำเป็น แยกเป็นส่วนสัดส่วนและไม่ปะปนกับสิ่งอำนวยความสะดวกที่จัดมีไว้สำหรับผู้ใช้งานทางหลวงพิเศษหรือทางหลวงสัมปทาน

(๔) ติดตั้งรั้วกันหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ป้องกันมิให้ทางเข้าออกที่กรมทางหลวงกำหนดสามารถใช้เป็นทางเดินรถเชื่อมต่อกับทางหลวงพิเศษหรือทางหลวงสัมปทานได้

ข้อ ๑๗ กรณีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับแบบลักษณะการติดตั้งระบบ และจำนวนไว้สูงกว่าที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ ให้ใช้หลักเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

หมวด ๓

ข้อกำหนดเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกและการจำหน่ายสินค้าและบริการ

ข้อ ๑๘ ศูนย์บริการทางหลวง (Service Center) ต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการขั้นต่ำดังนี้

(๑) พื้นที่จอดรถ สำหรับยานพาหนะทุกประเภท โดยไม่คิดค่าบริการอย่างน้อย ๔ ชั่วโมงแรก

(๒) ห้องน้ำ ห้องส้วม และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการใช้งาน พร้อมใช้งานตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง โดยไม่คิดค่าบริการ

(๓) ที่นั่งพักผ่อนในร่ม

(๔) ที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม

(๕) โทรศัพท์สาธารณะและโทรศัพท์ฉุกเฉิน

(๖) สัญญาณโทรศัพท์มือถือครอบคลุมทั่วพื้นที่

(๗) การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูงครอบคลุมทั่วพื้นที่ โดยไม่คิด

ค่าบริการอย่างน้อย ๑ ชั่วโมงแรก

(๘) การบริการข้อมูลจราจรและเส้นทางการเดินทาง

(๙) สถานีบริการเชื้อเพลิงสำหรับยานพาหนะ พร้อมบริการปั๊มลมและน้ำดื่ม

(๑๐) สถานที่และอุปกรณ์เปลี่ยนผ้าอ้อมเด็ก รองรับการใช้งานได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง

(๑๑) สนามเด็กเล่น และพื้นที่สีเขียวเพื่อบริการและสิ่งแวดล้อม

(๑๒) ศูนย์ปฐมพยาบาล

(๑๓) หน่วยกู้ภัยฉุกเฉินและระงับอัคคีภัย

ข้อ ๑๙ สถานที่บริการทางหลวง (Service Area) ต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการขั้นตํานี้

(๑) พื้นที่จอดรถ สำหรับยานพาหนะทุกประเภท โดยไม่คิดค่าบริการอย่างน้อย ๔ ชั่วโมงแรก

(๒) ห้องน้ำ ห้องส้วม และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการใช้งาน พร้อมใช้งานตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง โดยไม่คิดค่าบริการ

(๓) ที่นั่งพักผ่อนในร่ม

(๔) ที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม

(๕) โทรศัพท์สาธารณะและโทรศัพท์ฉุกเฉิน

(๖) สัญญาณโทรศัพท์มือถือครอบคลุมทั่วพื้นที่

(๗) การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูงครอบคลุมทั่วพื้นที่ โดยไม่คิดค่าบริการ อย่างน้อย ๑ ชั่วโมงแรก

(๘) การบริการข้อมูลจราจรและเส้นทางการเดินทาง

(๙) สถานีบริการเชื้อเพลิงสำหรับยานพาหนะ พร้อมบริการปั๊มลมและน้ำดื่ม

(๑๐) สถานที่และอุปกรณ์เปลี่ยนผ้าอ้อมเด็ก รองรับการใช้งานได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง

(๑๑) สนามเด็กเล่น และพื้นที่สีเขียวเพื่อบริการและสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๒๐ จุดพักรถ (Rest Stop) ต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการขั้นตํานี้

(๑) พื้นที่จอดรถ สำหรับยานพาหนะทุกประเภท โดยไม่คิดค่าบริการอย่างน้อย ๔ ชั่วโมงแรก

(๒) ห้องน้ำ ห้องส้วม และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการใช้งาน พร้อมใช้งานตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง โดยไม่คิดค่าบริการ

(๓) ที่นั่งพักผ่อนในร่ม

(๔) ที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม

(๕) โทรศัพท์สาธารณะและโทรศัพท์ฉุกเฉิน

(๖) สัญญาณโทรศัพท์มือถือครอบคลุมทั่วพื้นที่

(๗) การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูงครอบคลุมทั่วพื้นที่ โดยไม่คิดค่าบริการอย่างน้อย ๑ ชั่วโมงแรก

(๘) การบริการข้อมูลจราจรและเส้นทางการเดินทาง

(๙) พื้นที่สีเขียวเพื่อบริการและสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๒๑ สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ในบริเวณที่พักริมทาง ต้องจัดให้มีขึ้นเพื่อรองรับการหยุดแวะพัก หรือจงใจให้มีการหยุดแวะพักเพื่อผ่อนคลายความเมื่อยล้าจากการขับขี่สำหรับผู้ใช้งานทางหลวงพิเศษหรือทางหลวงสัมปทานเท่านั้น

ข้อ ๒๒ ที่พักริมทางต้องเป็นสถานที่ปลอดภัย ทั้งส่วนที่เป็นอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างรวมถึงทางเดินของผู้ใช้บริการ ทางเดินรถ พื้นที่จอดรถ โดยอาจจัดให้มีพื้นที่สุขบุรีเป็นการเฉพาะได้

ในบริเวณที่เหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น ทั้งนี้ พื้นที่ส่วนบุคคลจะต้องแยกพื้นที่เป็นสัดส่วน ตั้งอยู่ภายนอกอาคาร และมีระบบระบายอากาศที่ดี

ข้อ ๒๓ ที่พักริมทางต้องจัดให้มีระบบเฝ้าระวังและรักษาความปลอดภัยครอบคลุมบริเวณที่เปิดให้บริการทั้งหมด เช่น ระบบกล้องวงจรปิด (CCTV System) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เป็นต้น

ข้อ ๒๔ การจำหน่ายสินค้าและให้บริการในที่พักริมทางให้ดำเนินการได้เฉพาะสินค้าและบริการเพื่ออำนวยความสะดวกและปลอดภัยแก่ผู้ใช้ทางเท่านั้น เช่น

- (๑) การจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม
- (๒) การจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชน
- (๓) การให้บริการซ่อมรถจักรยานและอะไหล่
- (๔) การให้บริการเชื้อเพลิงสำหรับยานพาหนะ
- (๕) การให้บริการด้านการสื่อสารและไปรษณีย์
- (๖) การให้บริการด้านการท่องเที่ยว
- (๗) การให้บริการธุรกรรมทางการเงิน
- (๘) การให้บริการด้านการรักษาฉุกเฉินและโรคทั่วไป
- (๙) การให้บริการด้านการบำบัดเพื่อผ่อนคลายความเมื่อยล้าจากการเดินทาง
- (๑๐) การให้บริการห้องน้ำ ห้องส้วม และห้องอาบน้ำ
- (๑๑) การให้บริการรับเลี้ยงเด็กและดูแลสัตว์เลี้ยง
- (๑๒) การให้บริการห้องประชุมและศูนย์บริการธุรกิจ
- (๑๓) การให้บริการห้องพักเพื่อพักผ่อนจากการเดินทาง โดยจะต้องมีที่จอดรถ

เพิ่มเติมไม่น้อยกว่าจำนวนห้องพัก

ข้อ ๒๕ ห้ามมิให้มีการจำหน่ายสินค้า การให้บริการ และการจัดกิจกรรม ดังต่อไปนี้

- (๑) การจำหน่ายสินค้าและให้บริการที่ผิดกฎหมาย
- (๒) การจำหน่ายจ่ายแจกเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และของมีเมาทุกชนิด
- (๓) การจำหน่ายสินค้าและให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการพนันและยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย
- (๔) กิจกรรมที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๕) กิจกรรมที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้ทาง

ประกาศ ณ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

ธำนิษฐ์ สมบูรณ์
อธิบดีกรมทางหลวง

๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

วิธีสนทนา/ตรวจ